

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/201/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815209759
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3815209759.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľky: A. D., nar. XX.X. XXXX, trvale bytom Y. D., Z. G. XXX/X, proti odporkyni: O. D. - L., nar. X.X. XXXX, trvale bytom G. A. - F. A., B. XXX/X, t. č. bytom Y. D., Z. G. XXX/X, o zaplatenie 598 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľke sumu 40 eur spolu s 5,05 % - ným ročným úrokom z omeškania od 6.9. 2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 4.8. 2015 a upravený písomným podaním zo dňa 22.7. 2015 navrhovateľka žiadala, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľke žalovanú istinu spolu s 5,05 % - ným ročným úrokom z omeškania od 26.5. 2015 s odôvodnením, že dňa 16.4. 2015 si odporkyňa aj s manželom A. D. od nej požičali 500 eur, z ktorej sumy jej vrátili 50 eur, ale znovu si požičali 58 eur na nákup potravín. Okrem toho si požičali 12.3. 2015 50 eur a 2.4. 2015 40 eur spôsobom, že si to žiadali zaslať na účet svojej dcéry, pretože odporkyňa nevlastní vlastný účet. Odporkyňa aj s manželom svoje sľuby potvrdené aj v prehlásení nesplnili, stále sa vyhovárajú a neplnia dohodu uzatvorenú medzi nimi.

Súd priznal navrhovateľke ňou v konaní uplatnený nárok platobným rozkazom č. k. 12C/201/2015-9 zo dňa 17.8. 2015, proti ktorému v zákonnej lehote odporkyňa podala odpor, v ktorom žiadala návrh v celom rozsahu zamietnuť. Uviedla, že sumu 598 eur žiada navrhovateľka vrátiť nedôvodne, pretože k tejto sume nemá žiaden doklad z banky ani príjmový doklad o vklade na jej ani manželovo meno. Nikdy takú sumu s manželom od navrhovateľky neprevzala. Jediný doklad, ktorý navrhovateľka v konaní predložila je prehlásenie napísané akože ručne jej manželom, ktoré nie je úradne overené a ktoré je nedôvodné a nepravdivé. Potvrdila, že na dvakrát poslala navrhovateľka na účet dcéry odporkyne sumu 90 eur (50 eur + 40 eur), z ktorej sumy už sumu 50 eur spolu s manželom navrhovateľke už vrátili.

Dokazovaním vykonanom na pojednávaní, vypočutím účastníkov, svedkov K. D. a A. D., Prehlásením (č. I. 3), výpismi z účtu navrhovateľky (č.I. 4, 5), písomným prepisom SMS iek (č. I. 20), čestným prehlásením (č. I. 21) ako i ďalšími dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

V „Prehlásení“ (č. I. 3) manžel odporkyne, A. D. vlastnou rukou napísal, že dňa 16.4. si požičal od A. D. (navrhovateľky) sumu 500 eur. Tiež napísal, že jeho manželka (odporkyňa) vrátila sumu 50 eur a zostal dlh vo výške 450 eur. Túto sumu sa A. D. zaviazal splácať po 50 eur v deň jeho výplaty. V „Prehlásení“

tiež manžel odporkyne uviedol, že 58 eur zaplatí do 26.5. 2015. Pod „Prehlásením“ A. D. je ako svedok podpísaný K. D., manžel navrhovateľky.

Dokladmi z Tatra banky, a.s., so sídlom v Bratislave navrhovateľka preukazovala, že na účet dcéry odporkyne, K. L. previedla zo svojho účtu pre odporkyňu a jej manžela dňa 12.3. 2015 sumu 50 eur a 2.4. 2015 sumu 40 eur.

Z písomného prepisu SMS-iek poslaných odporkyňou a jej manželom manželovi navrhovateľke, mal súd preukázané, že v období marec 2015 až apríl 2015 odporkyňa a jej manžel opakovane žiadali manžela navrhovateľky o peniaze.

Z čestného prehlásenia zo dňa 29.9. 2015 (č. I. 21) mal súd preukázané, že K. G. pomáhal so svojimi dvoma kamarátmi odporkyni a jej manželovi v mesiaci apríl 2015 so sťahovaním, pričom navrhovateľka im poskytla za to finančnú odmenu a pohostenie v celkovej výške 50 eur.

Odporkyňa časť navrhovateľkou žalovanej sumy uznala. Bola ochotná navrhovateľke zaplatiť sumu 40 eur, z dôvodu, že navrhovateľka pre ňu a pre jej manžela poslala na účet dcéry odporkyne sumu 90 eur, z ktorej len časť, sumu 50 eur navrhovateľke vrátila.

Navrhovateľka na pojednávaní pred súdom tvrdila a preukazovala to i prepisom SMS správ, že odporkyňa a jej manžel ju a jej manžela opakovane žiadali o požičanie rôzneho obnosu peňazí. Keď im povedali, že peniaze nemajú, žiadali ich, aby si tieto peniaze zabezpečili od niekoho iného, pretože sú povinní ich dotovať, lebo jej manžel je otcom manžela odporkyne. Manžel odporkyne aj podpísal „Prehlásenie“, že si požičal od nej sumu 500 eur. Peniaze požičiavala vždy spolu s manželom. Išlo o ich spoločné peniaze. K. D., ktorý je podpísaný na „Prehlásení“, je jej manžel. Sumu 500 eur uvedenú v „Prehlásení“ odovzdala A. D., tento však tieto peniaze dal hneď odporkyni. Sumu 500 eur dávala A. D. po častiach, vždy to bola nejaká suma 50 eur, 40 eur a nahromadilo sa to, spolu išlo o sumu 500 eur, ktorú jej menovaný dlhoval, čo aj podpísal v samotnom „Prehlásení“. Túto sumu dlhoval A. D. ku dňu 26.5.2015. Suma 500 eur bola A. D. takto opakovane požičaná v období od marca a možno aj skôr roku 2005 až do mája 2015. Bolo to možno všetko na 5-krát. Uvedenú sumu A. D. spočítal a do prehlásenia napísal. Prehlásenie napísal menovaný pred ňou a pred ňou „Prehlásenie“ aj podpísal. Pokiaľ ide o peniaze vo výške 500 eur, tieto si požičal syn navrhovateľa, následne tieto peniaze však odovzdal odporkyni. Vie, že odovzdal tieto peniaze jej, lebo skoro vždy bola pri tom. Bolo to v podstate vždy tak, že A. D. aj so svojím manželom poskytla peniaze, tieto boli položené na stole, pán D. A. si tieto peniaze zobral a následne tieto odovzdal odporkyni. Nebola pri odovzdávaní peňazí odporkyňa vždy, niekedy tam však bola a vtedy tieto peniaze A. D. odovzdal odporkyni. „Prehlásenie“ A. D. písal sám vlastnou rukou, sám toto prehlásenie aj podpísal. Pokiaľ ide o sumu 58 eur na nákup potravín, táto suma sa netýka sumy 500 eur, ku ktorej A. D. napísal „Prehlásenie“, táto suma slúžila na nákup rôznych potravín pre odporkyňu a jej manžela. Táto suma sa tiež dávala na 2-krát, pričom sa nepamätala na to, či o túto sumu žiadal jej manžel, alebo samotná odporkyňa a ani komu tieto peniaze požičala, či odporkyni alebo jej manželovi a kedy. Ďalšia suma 50 eur a 40 eur bola zaplatená na účet dcéry odporkyni, táto ju o to žiadala, peniaze boli poukázané na účet dcéry odporkyne. 50 eur z požičanej sumy zo dňa 12.3.2015 bolo už vrátených, 40 eur z 2.4.2015 však odporkyňa doteraz nevrátila.

Odporkyňa na pojednávaní pred súdom uviedla, že jej manžel napísal predmetné „Prehlásenie“ pod tou podmienkou, že navrhovateľka si so svojím manželom mali zobrať úver, a z úveru im požičať 500 eur. Po overení podpisu na „Prehlásení“ im malo byť odovzdaných 500 eur. Od navrhovateľky a ani od jej manžela nikdy tieto peniaze nevidela. Ani po čiastkach a ani po 10 eur. Je však pravda, že navrhovateľka poslala na účet dcérky spolu 90 eur, s tým, že suma 50 eur sa vrátila. Uznáva sumu 40 eur, ktorú je navrhovateľke dlžná a je ochotná ju navrhovateľke zaplatiť, aj keď navrhovateľka tvrdila, že za 40 eur, ktoré poslala na účet, má dcéram kúpiť nejaké veci, pretože jej prirástli k srdcu, že si ich obľúbila, a potom následne jej dcéru obvinila, že jej ukradla náušnicu. O pôžičke vo výške 58 eur, resp. o zakúpení nejakých vecí pre ňu a jej manžela navrhovateľkou v tejto sume sa vyjadriť nevedela. Jej manžel písal do „Prehlásenia“ dňa 16.4. 2015 to, čo mu navrhovateľka diktovala, bola pri tom, keď sa „Prehlásenie“ písalo. Peniaze mali dostať navrhovateľka a jej manžel v ten istý deň, keď sa to napísalo, len peniaze vtedy nedostali. „Prehlásenie“ bolo napísané u navrhovateľky. Pri jeho písaní bola prítomná navrhovateľka, jej manžel, ona a jej manžel a deti. Peniaze mali byť poskytnuté jej a jej manželovi následne potom, ako bude overený podpis na „Prehlásení“. Obsah SMS správ, ktoré písala manželovi

navrhovateľky nespochybnila, sťahovali sa spolu s manželom, potrebovali v tom čase peniaze, preto jej manžel požiadal svojho otca o požičanie peňazí, pričom následne im bola požičaná suma 90 eur poslaná na účet jej dcéry.

Z výpovede svedka K. D., manžela navrhovateľky, mal súd zistené, že to bol manžel odporkyne, kto si od neho a od jeho manželky požičal peniaze s tým, že tieto vráti. Potom, keď sa odsťahoval jeho syn do D. a začal pracovať, poskytol mu 2 mesiace na to, aby peniaze mohol splácať. Povedal, že peniaze splácať bude. Keď ho však na vrátenie peňazí vyzval, povedal, že peniaze nemá. Ide o žalovanú sumu 598 eur, na tieto peniaze jeho syn podpísal „dlžný úpis“, s tým, že bude tieto peniaze po 50 eur splácať, doteraz sa tak nestalo. Peniaze, o ktoré v konaní ide, boli požičané jeho synovi, ktoré potreboval pre svoju rodinu. „Prehlásenie“, ktoré je založené v spise, bolo napísané u nich jeho synom v jeho prítomnosti a za prítomnosti navrhovateľky. Či tam bola prítomná aj odporkyňa, nevedel uviesť. Suma 500 eur bola požičaná priebežne, na dvakrát, najprv suma 300 eur a následne 200 eur zo strany jeho a jej manželky jeho synovi. V čase, keď „Prehlásenie“ bolo napísané, peniaze boli už požičané. Syn sľúbil, že požičané peniaze vráti, nestalo sa však tak. Peniaze, ktoré sa požičali, boli spoločné, jeho a jeho manželky. Keď synovi peniaze dávali, boli prítomní vždy spolu, teda on a jeho manželka. Keď sa peniaze odovzdávali, nikto iní okrem neho, jeho manželky a syna tam prítomný nebol, zakladal si na dôvere, že je to jeho syn, že mu tieto peniaze vráti. Sumu 50 eur jeho syn zo sumy 500 eur manželke vrátil. Je pravda, že suma 58 eur bola takisto požičaná synovi pre jeho rodinu ním a jeho manželkou, navrhovateľkou. Ďalšie peniaze boli posielané na účet dcéry odporkyne. Je pravda, že zo sumy 90 eur bola suma 50 eur vrátená. O tieto peniaze ich žiadal jeho syn a takisto aj odporkyňa, čo vyplýva i z navrhovateľkou predložených SMS správ.

Z výpovede svedka A. D., manžela odporkyne, mal súd zistené, že nikto od nikoho si peniaze nepožičiaval. Požičaných bolo len 90 eur. On ani jeho manželka si žiadnych 500 eur nepožičali. „Prehlásenie“ písal on z dôvodu, že jeho otec s manželkou mu mali pomôcť tak, že si zoberú na seba pôžičku, a z tej mu poskytnú sumu 500 eur, ktorú im bude splácať, k čomu však nedošlo. O napísanie „Prehlásenia“ ho žiadal otec s jeho manželkou. Bolo napísané u nich doma v prítomnosti jeho otca a jeho manželky, v jeho prítomnosti a možno aj v prítomnosti odporkyne. Obsah „Prehlásenia“ mu bol nadiktovaný. S jeho obsahom súhlasil, vie, čo je v ňom napísané. V prehlásení je napísané niečo v tom zmysle, že si požičal sumu 450 eur a že ju bude splácať po 50 eur mesačne. To, čo je tam uvedené, sa nezakladá na pravde. Pokiaľ sa v „Prehlásení“ uvádza, že sumu 58 eur zaplatí do 26.5.2005, išlo o sumu 500 eur, ktorá mu mala byť požičaná. Tvrdil, že nevie nič o tom, že by jemu alebo jeho rodine mala navrhovateľka požičať sumu 58 eur na nákup potravín, v skutočnosti im bolo poskytnutých len 90 eur, z ktorej sumy sa vrátila suma 50 eur.

Zo zhodných tvrdení účastníkov na pojednávaní mal súd zistené, že pokiaľ ide o sumu 40 eur, ktorá bola odporkyni a jej manželovi poskytnutá prevodom na účet dcéry odporkyne dňa 2.4. 2015, nebolo medzi účastníkmi dohodnuté, dokedy má odporkyňa a jej manžel túto sumu vrátiť.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi na voľné nakladanie veci určené podľa druhu, t. j. veci zastupiteľné, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť mu po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého (toho istého) druhu. Právny vzťah založený touto zmluvou môže byť tak odplatný, ako aj bezodplatný. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma. Možno ju uzavrieť ústne, konkludentným prejavom. Pojmovými znakmi zmluvy sú:

- a/ prenechanie veci na voľné nakladanie, teda aj na spotrebovanie, pretože tu nejde iba o užívanie veci, ako napr. pri výpôžičke, ale ide o ich prechod do vlastníctva dlžníka,
- b/ druhovo (genericky) určené veci,
- c/ dočasnosť právneho vzťahu,
- d/ povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu,
- e/ obvykle aj doba splatnosti jej vrátenia. Ak však doba vrátenia pôžičky (splnenia dlhu) nie je dohodnutá, dlžník je povinný plniť prvého dňa potom, čo veriteľ o plnenie požiadal (§ 563). Odo dňa, keď veriteľ mohol toto svoje právo vykonať po prvý raz, začne plynúť trojročná premlčacia doba na jeho súdne uplatnenie; inak táto premlčacia doba začne plynúť od dohodnutej splatnosti. Pokiaľ by účastníci zmluvy ponechali na vôli dlžníka a ten by so splnením záväzku (s platením dlhu) otáľal, určí ju na návrh veriteľa

súd podľa okolností prípadu tak, aby to bolo v súlade s dobrými mravmi (§ 564). Premlčacia doba na uplatnenie práva veriteľom v takom prípade začne plynúť od určenia splatnosti súdom.

Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou, pretože na vznik záväzkového vzťahu sa vyžaduje aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi, a to buď bezhotovostným spôsobom na účet dlžníka (pri peňažnej pôžičke) alebo odovzdaním „z ruky do ruky“.

Zhodnotiac výsledky dokazovania, dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky bol dôvodný len čiastočne.

Zo zhodných tvrdení účastníkov i v konaní vypočutých svedkov mal súd preukázané, že ústnou zmluvou o pôžičke požičala navrhovateľka aj spolu so svojím manželom odporkyňa a jej manželovi bezhotovostným prevodom peňazí dňa 12.3. 2015 sumu 50 eur a dňa 2.4. 2015 sumu 40 eur, pričom medzi zmluvnými stranami nebol dohodnutý čas vrátenia peňazí, z ktorých súm odporkyňa s jej manželom vrátila len sumu 50 eur. Odporkyňa svoj záväzok voči navrhovateľke zo zmluvy o pôžičke uznala a bola ochotná navrhovateľke sumu 40 eur zaplatiť.

Z vyššie uvedených dôvodov uložil súd odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 40 eur.

Odporkyňa bola povinná požičanú sumu vo výške 40 eur navrhovateľke vrátiť prvého dňa potom, čo navrhovateľka o plnenie odporkyňu požiadala (§ 563 Občianskeho zákonníka), pretože si účastníci termín vrátenia peňazí osobitne nedohodli. O žiadosti navrhovateľky vrátiť sumu 40 eur z pôžičky sa odporkyňa dozvedela až dňom 4.9. 2015, kedy jej bol doručený návrh na začatie konania, teda 5.9. 2015 bola povinná sumu 40 eur navrhovateľke vrátiť a pretože sa tak nestalo, priznal súd navrhovateľke aj ňou uplatnené úroky z omeškania zo sumy 40 eur v ňou uplatnenej výške 5,05 % ročne, avšak až dňom 6.9. 2015, kedy sa odporkyňa prvýkrát dostala do omeškania, v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a v prevyšujúcej časti (v uplatnenom úroku z omeškania 5,05 % ročne od 26.5. 2015 do 5.9. 2015 zo sumy 40 eur) návrh zamietol.

V prevyšujúcej časti, v žalovanej istine vo výške 558 eur aj s príslušenstvom (úroky z omeškania), bol návrh navrhovateľky podaný nedôvodne a preto v tejto časti súd návrh zamietol.

Pokiaľ sa navrhovateľka v konaní domáhala od odporkyne vrátenia požičanej sumy 50 eur, ktorá suma bola navrhovateľkou odporkyňi požičaná dňa 12.3. 2015, v konaní bolo výpoveďou účastníkov preukázané, že vyššie uvedená suma už bola odporkyňou navrhovateľke vrátená a keďže účastníci si nedohodli termín vrátenia tejto sumy navrhovateľke, súd návrh navrhovateľky v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

Ako už bolo uvedené vyššie, k tomu, aby bola účinne uzatvorená zmluva o pôžičke, musí dôjsť k reálnemu odovzdaniu peňazí veriteľom (v tomto prípade navrhovateľka) dlžníkovi (v tomto prípade odporkyňa). Zo zhodných tvrdení navrhovateľky a jej manžela, svedka K. D., mal súd jednoznačne zistené, že celý zvyšný žalovaný obnos peňazí (suma 508 eur) mal byť odovzdaný nie odporkyňi ale jej manželovi, A. D.. Z týchto dôvodov odporkyňa v tejto časti sporu nemala pasívnu legitimáciu, inak povedané, žaloba o zaplatenie sumy 508 eur mala smerovať proti manželovi odporkyne, ktorý si na základe ústnej zmluvy, mal podľa navrhovateľky ale aj podľa výpovede jej manžela, svedka K. D., peniaze prevziať.

Na doplnenie súd uvádza, že z dôvodu absencie písomnej formy zmluvy o pôžičke a pre rozpornosť výpovedí navrhovateľky a jej manžela a na druhej strane odporkyne a jej manžela, ale aj pre rozpornosť tvrdení navrhovateľky a jej manžela ohľadne odovzdania peňazí manželovi odporkyne (navrhovateľka tvrdila, že suma 500 eur bola požičaná synovi odporkyne na viackrát v priebehu niekoľkých rokov v nižších sumách po asi 50 eur, kým manžel navrhovateľky tvrdil, že suma 500 eur bola manželovi odporkyne odovzdaná v dvoch sumách, najprv suma 300 eur a následne suma 200 eur), nebolo možné v konaní zistiť, či, a ak áno, kým a komu a za akých zmluvných podmienok a kedy bola zmluva o pôžičke (resp. zmluvy o pôžičke) ohľadne zvyšnej sumy 508 eur uzavretá, hoci z predloženého „Prehlásenia“ možno predpokladať, že manžel odporkyne si peniaze od navrhovateľky, resp. jej manžela v minulosti vo výške 500 eur požičal (vyplýva to z „Prehlásenia“). Pokiaľ však ide o časť žalovanej sumy 58 eur, nebolo zo strany navrhovateľky vôbec preukázané, kedy, na zakúpenie čoho, a komu bola táto suma požičaná, keď odporkyňa poskytnutie tejto sumy na nákup potravín pre ňu a pre jej rodinu poprela.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. V konaní si náhradu trov uplatnila len navrhovateľka, ktorá však v spore bola v prevažnej časti neúspešná, preto súd navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.